

УГОДУ ПАРАФОВАНО

ХАНОЙ. (ТАРС). 24 січня тут опубліковано комюніке Міністерства закордонних справ Демократичної Республіки В'єтнам про те, що 23 січня в Парижі спеціальний радник делегації ДРВ на Паризькій нараді по В'єтнаму Ле Дик Тхо і помічник президента США у питаннях національної безпеки Г. Кіссінджер парафували «Угоду про припинення війни і відновлення миру у В'єтнамі».

Угода буде офіційно підписана всіма сторонами, які беруть участь у Паризькій нараді по В'єтнаму, 27 січня в Парижі. Припинення вогню набере чинності з 24 години за Грінвічем, 27 січня.

ХАНОЙ. (ТАРС). Прем'єр-міністр уряду ДРВ Фам Ван Донг заявив, що досягнення угоди про

припинення війни і відновлення миру у В'єтнамі — це величезна перемога в'єтнамського народу в його важкій, тривалій і переможній боротьбі за свободу, незалежність і мир. Це величезна перемога бойової солідарності братніх соціалістичних та інших країн, які виступали за мир у В'єтнамі.

Разом з тим, сказав прем'єр-міністр, спираючись на угоду та інші документи, які будуть підписані, ми продовжуватимемо боротьбу в ім'я завершення революційної справи в'єтнамського народу. Ми будемо і надалі високо нести прапор миру, свободи і демократії з тим, щоб іти вперед у справі визволення Південного В'єтнаму і об'єднання Батьківщини.

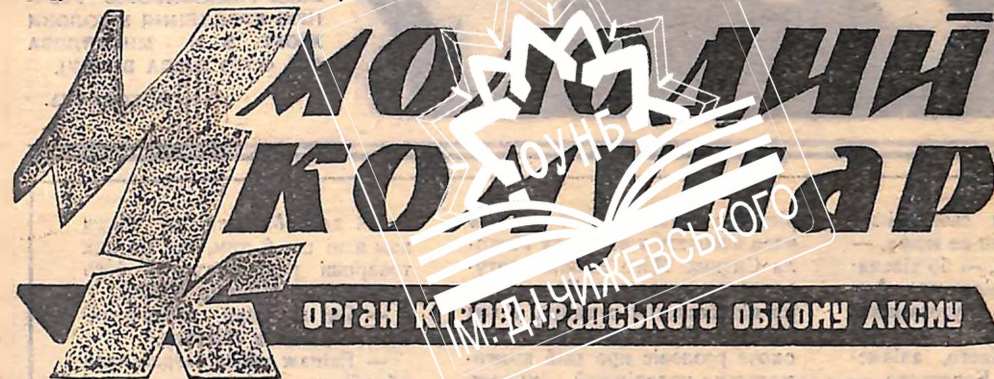
ІДЕ ВСЕСОЮЗНИЙ ФЕСТИВАЛЬ РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ

РОЗПОВІДЬ ПРО КОНКУРС ТОКАРІВ (2—3 стор.)

РАДІСТЬ ПЕРЕМОГИ ПРИЙШЛА ДО ЦИХ МОЛОДИХ РОБІТНИКІВ, — У ЗМАГАННІ СЕРЕД РІВНИХ ЇХ МАЙСТЕРНІСТЬ БИЗНАНА НАЙВИЩІМИ БАЛАМИ.

НА ФОТО: ПЕРЕМОЖЦІ ФІНАЛУ МІСЬКОГО КОНКУРСУ ТОКАРІВ (СПРАВА НАЛІВО) ВАСИЛЬ ГРИНЬ, СЕМЕН МАГІДЕНКО І ВІКТОР ІГНАТЕНКО.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ
З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 12 (1648).

СУБОТА, 27 січня 1973 року

Ціна 2 коп.

ЗБОРИ ОБЛАСНОГО ПАРТІЙНОГО АКТИВУ

Вчора у Кіровограді, в приміщенні обласної філармонії відбулися збори обласного партійного активу.

Збори розглянули питання про завдання обласної партійної організації в посиленні організаторської і масово-політичної роботи по забезпеченню виконання народногосподарських планів і соціалістичних зобов'язань 1973 року в світлі рішень грудневого (1972 р.) Пленуму ЦК КПРС.

З доповіддю на зборах виступив перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Кіровоградського міського КП України І. П. Валявський, перший секретар Добровеличківського райкому

партії А. М. Мовчан, апаратник Світловодського заводу чистих металів, секретар цехової партійної організації М. С. Супрун, голова колгоспу імені Фрунзе Ульянівського району І. М. Болгаренко, начальник комбінату «Олександрівський» М. В. Філоненко, доярка колгоспу «Комінтерн» Бобринського району С. В. Кавун, начальник комбінату «Кіровоградважбуд» Е. М. Сафронов, голова колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, Герой Соціалістичної Праці Л. Я. Шліфер, секретар парткому локомотивного депо станції Знам'янки М. М. Рожков, секретар парткому заводу «Червона зірка» С. С. Ліновиченко, керуючий Кіровоградським райоб'єднанням «Сільгосп-

техніка» О. Р. Ревук, директор Побузького нікелевого заводу В. Д. Ліннов, секретар парткому колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району Л. Д. Федорова, перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. Гайдамака, директор радгоспу «Мар'янівський» Маловисківського району, О. Я. Шатний, розкрійниця Кіровоградської взуттєвої фабрики Л. М. Платонова, голова облпрофради Д. Т. Жмак.

В обговореному питанні збори прийняли постанову.

Учасники зборів обласного партійного активу затвердили соціалістичні зобов'язання на 1973 рік.

(Докладний звіт про роботу зборів обласного партійного активу читайте в наступному номері).

МАЙСТРАМ УРОЖАІВ — ШАНА

ПРО МОРАЛЬНЕ І МАТЕРІАЛЬНЕ СТИМУЛЮВАННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ ВСЕСОЮЗНОГО СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ В ГАЛУЗІ РОСЛИННИЦТВА

У відповідності з Постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання працівників сільського господарства за збільшення виробництва і заготівель зерна та інших продуктів землеробства у 1973 році» Українська республіканська рада професійних спілок, республіканські комітети профспілок, ЦК ЛКСМУ, Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР, Міністерство харчової промисловості УРСР, Міністерство м'ясної і молочної промисловості УРСР, Головлісовинпром УРСР та Міністерство фінансів УРСР розробили заходи морального і матеріального стимулювання колективів ланок, бригад, відділків, передовиків землеробства.

Переможцями у Всесоюзному соціалістичному змаганні вважатимуться колективи ланок, бригад, відділків, передовики землеробства, які добилися одержання в 1973 році високих урожаїв і валових зборів зерна, картоплі, овочів, цукрових буряків, олійних, кормових та інших культур на основі зростання продуктивності праці, підвищення культури землеробства, хімізації і меліорації земель, кращого використання техніки, впровадження досягнень науки і передового досвіду, мобілізації всіх резервів колгоспного і радгоспного виробництва і забезпечили виконання встановлених планів та взятих соціалістичних зобов'язань.

Передовики землеробства, а також керівні працівники і спеціалісти відділків, бригад, ланок, колгоспів, радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств, які досягнуть найвищих показників у Всесоюзному соціалістичному змаганні, нагороджуватимуться грамотами міністерств, відомств та відповідних республіканських комітетів профспілок, випускати ЦК ЛКСМУ і заноситимуться на республіканську Дошку пошани; їм вручатимуться значки «Відмінник соціалістичного змагання Української РСР», туристські путівки та путівки до будинків відпочинку, а також путівки на Виставку досягнень у народному господарстві СРСР і виставку передового досвіду в народному господарстві УРСР; переможці одержуватимуть премії — мотоцикли, мопеди, телевізори, холодильники, пральні машини, транзисторні радіоприймачі, велосипеди, фотоапарати, годинники.

Працівники землеробства, які у Всесоюзному соціалістичному змаганні досягнуть найбільш високих результатів і покажуть зразки трудової доблесті у виконанні планів і соціалістичних зобов'язань по збільшенню виробництва продукції рослинництва у 1973 році, представлятимуться до нагородження почесними грамотами і грамотами Президії Верховної Ради Української РСР.

Подання кандидатів — переможців у соціалістичному змаганні проводитиметься обласними управліннями сільського господарства, трестами радгоспів, відповідними обласними профспілковими і комсомольськими органами за погодженням з обкомами КП України та облвиконкомами.

Підсумки соціалістичного змагання підбиватимуться Міністерством сільського господарства УРСР, Міністерством радгоспів УРСР, Міністерством харчової промисловості УРСР, Міністерством м'ясної і молочної промисловості УРСР, Головлісовинпром УРСР разом з відповідними республіканськими комітетами

Телетайп — одним реченням

Зарубіжна преса продовжує виявляти великий інтерес до нового радянського експерименту в космосі, який проводиться за допомогою автоматичного апарату «Лунход-2».

За великий вклад у розвиток науково-технічного прогресу, активну роботу по пропаганді наукових і технічних знань серед трудящих Президія Верховної Ради СРСР нагородила науково-технічні товариства СРСР орденом Леніна.

У Празі відбулося урочисте відкриття нової постійної експозиції музею В. І. Леніна у реконструйованому будинку музею, який відзначає своє 20-річчя.

Епідемія «англійського» грипу продовжує лютувати в Сполучених Штатах,

ЗИМОВА ПРОГУЛАНКА

ТОГО вихідного січневого ранку вперше було мінує вісімнадцять по Цельсію. А в п'ятому цеху Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів стояла явно жарка пора.

Учасники фіналу міського конкурсу токарів, присвяченого 50-річчю СРСР, зібралися, аби поміряти сили в майстерності, в робітничій кмітливості.

З цим настроєм прийшли на конкурс всі тринадцять учасників від провідних підприємств Кіровограда.

Василь Гринь — токарь інструментального цеху заводу тракторних гідроагрегатів охоче погодився сказати кілька слів про конкурс:

— Мене, мабуть, можна

зарахувати до «ветеранів» таких змагань, — говорить токарь. — У минулому році зайняв перше місце в обласному конкурсі. На конкурсі токарів і фрезерувальників, який проводило Міністерство тракторного і сільськогосподарського машинобудування у Волгограді, вийшов на п'яте місце. Працюю після закінчення МПТУ вже шість років, зараз маю четвертий розряд. Говорю, і стаж, і розряд зобов'язують не «пасти задніх» сьогодні. Одверто, дуже хочеться перемогти, бо конкурс проходить вдома, і ніяк не можна підвести своїх товаришів по роботі, мого першого вчителя і наставника Віктора Радова. Вони ж вірять в мене.

ВАСИЛЬ ГРИНЬ — «ВЕТЕРАН» МОЛОДІЖНИХ ЗМАГАНЬ. (ФОТО ЗЛІВА ВГОРИ).

ЩЕ КІЛЬКА ХВИЛИН І СЕМЕН МАГІДЕНКО ЗДАСТЬ ВИГОТОВЛЕНУ ШЕСТЕРНЮ. ВИПЕРЕДИВШИ НАБАГАТО СВОЇХ ТОВАРИШІВ. (ФОТО СПРАВА ВГОРИ).

НАСТРІЯ У КОЖНОГО УЧАСНИКА КОНКУРСУ — ТІЛЬКИ ПЕРЕМОГТИ. ЦОБ ЛЕГШЕ БУЛО ЗАВЕРСТАТОМ, ВАЛЕНТИН КОЧЕРЖИН З КІРОВОГРАДСЬКОГО ЗАВОДУ РАДІОВИРІВ УТОЧНЮЄ КРЕСЛЕННЯ У ГОЛОВИ ЖЮРІ В. М. МИХАЙЛОВА (НА ФОТО ЗЛІВА ВНИЗУ).

Фото М. КОВПАКА.

В ряди третієсичинь

Хороший старт взяли в третьому, шпиральному році дев'ятої п'ятирічки допри — комсомолки району. За підсумками двох декад січня комсомолка Валентина Мартиненко з колгоспу Імени Леніна (Нова Прага) — на другому місці (вона віддала по 160 кілограмів молока від кожної корови), поступаючи лише своїм старшим подрузі по фермі Феодосії Небеліці.

Молоді доярки району включилися у боротьбу за 3-тисячний надій молока.

Т. МАТВІЄНКО,

працівник Олександрійського РК ЛКСМУ.

ЗНАЙОМСТВО з молодими авіаторами Кіровоградського авіапідприємства розпочалося зустріччю із заступником начальника підприємства по політичній роботі І. Д. Солодовченком.

— Вас цікавлять комсомольсько-молодіжні екіпажі? Про

— Про справи сьогоднішні поки що розповісти не можу, — посміхнувся юнак, — бо тільки-но повернувся з відпустки. Але про товаришів — другого пілота Федора Сосенка, техніку Миколу Будковського, авіаmechanіка Дмитра Короткого — будь ласка.

ЕКІПАЖІ ПОВЕРТАЮТЬСЯ ДОДОМУ

них краще розповів би секретар комсомольської організації Валерій Мошець, але його зараз немає — в Піщаному Броді, а заступник, Володимир Оришко, вилетів у рейс.

Іван Данилович вирвав листочок з календаря й, написавши на ньому кілька прізвищ, подав його мені. Першим у списку стояло прізвище командира екіпажу АН-2, комсомольця Валерія Прохоренка. Він був у командирській кімнаті.

Минулого року комсомольсько-молодіжний екіпаж, очолюваний Валерієм, підживлював озими в господарствах Добровеличківського, Гайворонського та Олександрійського районів. Працювали хлопці й в Кустанайській області, розсівали над пшеничними ланами гербіциди. З цілими привезли грамоти, цінні подарунки. Там якісно обробили близько 30 тисяч гектарів ґрунту.

Пекти ми розмовляли з Вале-

рієм, до командирської увійшов член комітету комсомолу Микола Ситник. Його екіпаж готувався до польоту в Долинську, на підживлення озимини. І хоч Микола був дуже зайнятий, охоче розповів про свій комсомольсько-молодіжний екіпаж.

Минулого року екіпаж Ми-

ки. А для Миколи ці збори пам'ятні ще й тим, що на них товариші рекомендували його кандидатом в члени КПРС.

— Які ж азші зобов'язання? — запитав Миколу.

— Екіпаж зобов'язався план обробити посівів за січень виконати на 120 процентів. До свята 50-річчя утворення Аерофлоту, яке ми будемо відзначати дев'ятого лютого, — виконати півторарічний план.

Так відбулося моє коротке знайомство з молодими авіаторами. «В місті ми завжди гості», — згадав слова другого пілота Володимира Мамрієнка, побачивши в небі один з літаків сільськогосподарської авіації. Його екіпаж повертався «додому», на широкі колгоспні лани. Щоб добітнішою була нива.

В. КОБЗАР,
позаштатний кореспондент
«Молодого комунара».

У Волгоград, до Вічного вогню, що запалений на згадку про загиблих героїв на Мамасовому кургані, прямує безкінечний потік людей з усіх кінців планети. Серед них і ветерани війни — люди, в пам'яті яких ще свіжі дні і ночі, проведені в окопах Сталінграда. Ось що вони розповіли в бесідах з кореспондентом АПН.

МАМАСОВ КУРГАН

МИКОЛА ЧУРЮМОВ — робітник Волгоградського заводу тракторних деталей і нормалей: — Я корінний волгоградець. До війни ми жили приблизно там же, де й нині, — поблизу Мамасового кургану. У вересні 1942 року німці зайняли курган і загрожували центральній переправі, через яку йшло постачання міста, поповнення, а також евакуація населення й поранених. Я сказав матері: «Батько воює, і я піду». У військкоматі мені напевно б відмовили, оскільки мені ще не було й шістнадцяти. Але фронт був поруч. Я прийшов на командний пункт Батюка — командира 264-ї стрілецької дивізії, яка захищала Мамасов курган. «Хочу бути фашистом!» — сказав я. Батюк зміряв мене поглядом, і напевно, залишився задоволеним. Був я не по роках високим і сильним... «На «сорокап'ятку» підеш, хлопче!» — сказав Батюк. «Сорокап'ятка» — гармата 45-міліметрового калібру. Так став я солдатом на кургані свого дитинства. Спочатку підсилює снаряди. Коли вбило одного солдата з обслуги гармати, став на його місце. Потім став навідинком. В одній з контратак ми зі своєю гарматою забралися на саму верхівку кургану. Тут була німецька пожежна точка — вкопаний у землю танк. Почався поєдинок... Поблизу розірвався снаряд. Товариші загинули. Якимось чудом уцілів лише я. Відстрілювався один, поки не підійшло підкріплення...

Зі своєю «сорокап'яткою», вже командиром гармати, я дійшов до Берліна... Після війни кинувся на Сталинградський напрямок 40 відбірних дивізій, 12 з яких наступали безпосередньо на місто. Ворон, використовуючи свою перевагу в живій силі і техніці, намагався скинути нас у Волгу... 9 листопада 1942 року, виступаючи в Мюнхені перед своєю старою гвардією, Гітлер хвалювався, заявив, монумент, Сталінград взятий, «залишилися незначні частини лише кілька зовсім незначних точок».

Однією з таких «незначних точок» був будинок Павлова, який ми захищали. Часто запитують, як ми, невеличка група солдатів, тримали 58 днів проти наступаючих гітлерівців. Що на це відповісти? Наш гарнизон складався з представників різних національностей: були тут росіяни — Павлов, Александров, Воронов, Гридін, українці — Іванченко, Глушенко, Сабайда, Довженко, Якименко, казах — Мурзаєв, грузин — Москальов, таджик — Турганов, узбек — Турдєєв, абхазець — Скупка,

євреї — Хайд і татарин — Рамазанов. Ми були, як пал'ячі однієї руки, стиснутої в кулак. У кожного з нас була одна Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік.

Не забути, як в ті грізні дні під кулями ми відзначали в будинку Павлова 25-річчя Великого Жовтня. Тоді ще не знали про контрнаступ, що готувався, але вірили, що цей день прийде і нам потрібно протриматися... 19 листопада за німецькими позиціями небо несподівано засвітилося яскравими спалахами і загуділо від гуркоту канонади, вигук полетів снарядів, що падали в ніс: «Почалось!» А незабаром війська Південно-Західного й Донського фронтів завоювали кілька, в якому опинилося 330-тисячне угруповання німецьких військ. Від оборони ми перейшли в наступ.

ІВАН ЛЮДИНОВ — генерал-полковник,

Герой Радянського Союзу: — Я живу в Москві, але, коли приїжджаю у Волгоград, почуваю себе як вдома. На березі Волги стоїть білорілля, в якому знаходився мій командний пункт, «Острів Людинова» — так називають цей шматок землі півострова на 700 метрів у районі заводу «Барикад», я приїжджу сюди, щоб виконати мужності, героїзму наших воїнів.

Пам'ятаю, в середині листопада обстановка на нашій ділянці ускладнилася до крайності. Дивізія була відірвана від інших частин 62-ї армії. Ряди захисників поріділи. Кінчалися боеприпаси. І в той самий момент біля входу в бункер почулися крики: «Фронті спускаються до берега!» Група фашистів уже наблизилася на відстань вистрілюючого пострілу. «За мною!» — скочився я, і завізався рукопашна сутичка. Вороги були знищені. А скільки було відбито психічних атак. Навіть у найкращий обставини солдатів не втрачали оптимізму. Якоюсь чином, бувалий солдат Зайцев почав новачка: «Ділянка у нас гаряча, вчепився зубами в рейки й тримайся, щоб ні кроку назад, та стріляй без промаху». А поруч проходила залізниця, і за неї ми гітлерівців так і не зупинили.

...2 лютого 1943 року, Морозов, небо над Волгою чисте. «Погода як на зимовлення», —

жартували солдати. Шойно були ліквідовані рештки оточених німецьких військ північної групи.

АБДУРАХМАН УМІРЖАНОВ — заступник,

місто Алма-Ата: — Я воював у 204-й стрілецькій дивізії 64-ї армії разом зі своїм батьком, який загинув 12 вересня 1942 року. Я показав його в Бекетові. А сюди приїхав з дочкою.

Я показав їй могилу діда. Повернувшись на Мамасов курган, ми прочитали всі 7500 імен захисників Сталінграда на Пам'ятних прапорах у Пам'ятній військовій славці, знайшли ім'я діда. Я сказав дочці: будь у всьому пліна свого діда.

ІВАН МОРОЗОВ — генерал-майор:

— Як професійний військовий я буду спиратися на факти. У бок від Сталінградом армії фашистського блоку втратили більше чверті всіх сил, які діяли в той час на радянсько-німецькому фронті. Близько півтора мільйона дорожніх солдатів і офіцерів було вбито, поранено, взято в полон. В полон були взяті фельдмаршал Паулюс, 24 генерали і 2500 офіцерів. Один полонений генерал — на моєму розп'язку. Було знищено і взято як трофеї величезну кількість боєвої техніки: до двох тисяч танків і самохідних гармат, понад 10 тисяч гармат і мінометів, близько 2 тисяч бойових і транспортних літаків, понад 70 тисяч автомашин. Мажучи таку зброю, ворог був сильним, і все ж зазнав поразки. Нині на Заході чути голоси, мовляв, під Сталінградом сталося якимось чудом, росіянам допоміг «генерал-мороз». Все це казки! Моя роль у цій битві була досить скромною. Я командував 422-ю гвардійською дивізією. А ось історичне моє дієслово Морозов. І я, як і всі сталінградські колеги, пройшов з боями від Волги до Олери.

Перемога під Сталінградом була здобута радянськими військами, перш за все, дякуючи їхнім високим моральним якостям, воєнній майстерності, правильній стратегії командування, лаякуючи мовчазній відвазі фронту з тилу.

М. Волгоград.

РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ

стер ділянки, де проходив змагання, В. М. Бубелью вперше говорить похвальні слова на адресу Василя Гриня:

— Молодець, різець заправив хорошо, не бігає по десяти разів за новим. Красиво працює, впевнено.

За 72 хвилини, замість відведених 90, закінчив виступувати шестерню Василь і встановив рекорд змагання на швидкість. Він же набрав найбільше число балів серед учасників конкурсу — 173. На друге місце вийшов Віктор Ігнатенко, третім кращим молодим токарем міста визнано Семена Мзіденка. Вручено переможцям грамоти і призи, пам'ятні подарунки — всім учасникам конкурсу, і на додачу кожен взяв з собою хоро-

ший заряд настрою суперництва, настрою йти в перших шеренгах тих, хто змагається.

Юрій Романенко — токар другого розряду автопідприємства № 10021 — наймолодший учасник конкурсу:

— З самого початку мені не поталанило — зламався різець. Підзабув де-що за два роки служби в армії — два місяці тому, як повернувся. Призером не став, але не шкодує. Головне — вперше посправжньому відчув дух змагання.

Володимир Грокальський — токар 3 розряду заводу тракторних гідроагрегатів. Учасник конкурсу вперше:

— Поруч зі мною могли б стати хлопці з нашої

комсомольсько-молодіжної бригади Віктор Криво-ручко, Анатолій Динусар. Наступний конкурс, мабуть, одержить заявку від них. Для себе зробив висновки — треба вчитись, треба багато працювати над собою, щоб стати врівень з переможцями конкурсу.

Підсумки конкурсу найточніше визначив голова журі В. М. Михайлов:

— Наш конкурс пройшов у дні розгортання Всесоюзного змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту. Він став хорошим починком на третій, вирішальний рік п'ятиріччя.

О. БАСЕНКО,
спенкор «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

НА
ДОБРО

Дитинство — пора пізнання світу. І тому дитина завжди повинна спиратися на турботливу руку старших.

Увійдіть тихо в читальний зал районної чи міської бібліотеки для дітей міста Світловодська, і ви зрозумієте, чому школярі завжди сюди поспішають веселою зграєю.

— Ніно Андріївна! Маріє Антонівно!

— Що скажете, соколята?

З цікавістю дивляться діти кожне слово бібліотекаря.

Світловодську районну бібліотеку для дітей очолює досвідчений працівник, щирий друг дітей Ніно Андріївна Тумакова, яка близько двадцяти років віддала бібліотечній справі, роботі з дітьми.

Марія Антонівна Татарниченко — завідуюча міською бібліотекою для дітей. Вже чверть віку принаїтно вклоняються їй діти, зустрічаючи на вулиці, відкриваючи двері будинку над схилами Кременчуцького моря.

У Ніни Андріївни та у Марії Антонівни завжди багато справ: то вони допомагають працівникам бібліотек, то поспішають в школу домовитися про спільне проведення ранку.

Іду я з ними до бібліотеки. Одна — щойно з Будинку піонерів, а друга — з музичної школи. Розговорилися. А назустріч — діти — веселі, раді.

— Маріє Антонівно, ми вже підго-

тувалися. Кожно, щоб ви перевірили нас!

— Молодці. Сьогодні в бібліотеці збираються всі учасники дитячого ранку. Ви також приходьте о третій.

Багато праці вклали Ніно Андріївна і Марія Антонівна в те, щоб усі діти були охоплені читанням. У районній бібліотеці їх налічується 2827 і видано їм книг більше 50 тисяч примірників, а у міській — майже три з половиною тисячі і прочитано ними понад 60 тисяч книг.

Уже при виході з бібліотеки зустрів хлопчиків з книжками в руках і мимоволі пригадав свій перший похвальний візит

у будинок, де так багато книг. Бібліотекар тоді з усмішкою подала мені книгу: «Ця тобі сподобається». Ніс під рукою «Дальніє країни» А. Гайдара. Зачарування гайдаровськими рядками назавжди тепер пов'язане в пам'яті з людиною, яка перша вела мене в книжковий світ. Отак сотні дітей запам'ятають і Ніно Андріївну та Марію Антонівну, що ведуть читачку юнь через привабливе і всеохоплююче книжкове море.

В. ГОЛОВЧЕНКО,
старший методист обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара.

Місячник оборонно-масової роботи

Тут, на військово-навчальному пункті, що працює при Капітанівському цукрозаводі, особливе пошанування панує у суботні дні. Тривають заняття призовників, які прибувають сюди з усіх кінців району. Ось і сьогодні близько шістдесяти юнаків стали в стрій на майданчику.

Навчальним процесом керує начальник пункту старший лейтенант запасу І. Г. Шевцов. До послуг дтсаафівців добре облад-

бані оформлені плакати і стенди, присвячені будням Радянських Збройних Сил, виставлені також матеріали з нового комплексу ГПО. Добре обладнано технічний клас.

Ще одне знайомство з інструктором, молодим комуністом Юрієм Воропаєвим. У минулому — це відмінний воїн, комсомольський працівник, вихованець робітничого колективу цукрозаводу. Молодий лейтенант запасу Ю. Р. Воропаєв вже третій рік інструктує призовників по вогневі підготовці. Понад 300 юнаків стали тут значківцями, 25 чоловік здо-

були перший розряд з кульової стрільби. 140 чоловік — стали другорозрядниками, решта — мають третій розряд. Нещодавно старанну працю Юрія Воропаєва відзначено Грамотою обкому ДТСААФ.

Добре слово хочеться сказати і про самого Ізана Григоровича Шевцова. Активний учасник Великої Вітчизняної війни, його ратні подвиги відзначені орденами Олександра Невського та Вітчизняної війни І ступеня, медаллю «За оборону Києва», «За звільнення Праги». І. Г. Шевцов, навчаючи юнаків, часто ділиться спогадами про мужність і відвагу радянських воїнів у роки війни з гітлерівцями.

В планах роботи пункту — нові цікаві зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни, походи шляхами слави батьків, захоплюючі зустрічі з воїнами, які прибувають додому після служби в армії.

І. РОМАНЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
Новоміргородський район.

РОЗПОВІДЬ
НА «ВОГНЕВІЙ»

нані навчальні класи, споруджено тир.

Сотні юнаків тут уже пройшли початкову військову підготовку. Ідуть листи від колишніх призовників на адресу начальника пункту та інструкторів, дякують воїни за науку, за здобутий досвід. Серед тих, хто пройшов тут раніше навчання, немало відмінників бойової і політичної підготовки. І коли хлопці прибувають у відпустку, то неодмінно завітають до своїх наставників.

— Приємко було нам зустрітись з воїном-відмінником Михайлом Бондаренком, — повідомляє інструктор вогневої підготовки Юрій Воропаєв. — На грудях — значки солдатської доблесті, юнак підтягнутий, акуратний.

Комсомолец Михайло Бондаренко працював слюсарем на цукрозаводі, одночасно готувався до служби в армії. Юнак брав участь у роботі первинної організації ДТСААФ, відвідував заняття навчального пункту, здобув тут необхідні навички з військової справи, технічну спеціальність.

Разом з І. Г. Шевцовим заходимо до навчального пункту. У військовому ка-

Літературно-мистецький клуб «МК»
ТАК. ХАРАКТЕР НАШ

ФІЛЬМ «Чекаємо на тебе, хлопче», на нашу думку, помітніше явище в Українському кінематографі. Кінострічки, де розкривалася б молодіжна тема, не часто з'являються на екрані. І, звичайно, кожен такий фільм викликає значний інтерес. Ми дивилися цей фільм з особливою увагою. Адже він про робітничий клас. Про перші кроки дев'ятинадцятирічного хлопця, який нещодавно закінчив школу і прийшов працювати на завод. Звичайно, кожен з нас порівнював життя героя з своїм власним. З цієї точки зору ми оцінювали його позитивні сторони і, можливо, трохи скептично дивилися на перебільшення в деяких сценах «ідеалізацію» Тимура Гулямова.

Фільм сам по собі цікавий своїм сюжетним задумом. Режисер — постановник Равіль Батиров разом з сценаристами А. Михалковим — Кончаловським та Е. Тропініним зуміли зацікавити глядача внутрішнім психологізмом розв'язку характерів героїв фільму.

В центрі його — зацікавлений, на перший погляд, нічим не примітний хлопець Тимур. Правда, помічають його лише ті, кому він разом з своїми друзями завдякує спати, кожен вечір збираючись на поїздку і насипуючи песенки пісеньок під гітару. Та Тимур Гулямов з перших кадрів викликає симпатію. Його життєрадісність, переконаність, з якою він спілкується, а примовити, відвертість, широкість привертатимуть до нього друзів.

На початку фільму Тимур — не молодий хлопець, який над усе подобається просто жити на світі, кожного ранку поспішати на завод, сперечатися з друзями і дарувати квіти для Наташки, на ділому вроду якої хлопець часто заглядався, та ба — рішучості потоваришувати з нею не вистачало, адже вона така красуня. А п'яті юнак не задумується над тим, як він живе, — що в добро, і що — зло. Він просто насолоджується життям.

...В той день Тимура викликав майстер Кулдашев. Після зміни мали відбутися звітні — вибори профспілкової збори, і член заводу намагався заздалегідь заручитися підтримкою робітників, особливо — молоді. Задля цього він навіть і путівку в будинок відпо-

чинку дістав, мовляв, послуга за послугу. А коли Тимур відверто поставив на справжній причині такої любовності, Кулдашев витягнув йому корзинку бракованих деталей: «Полюбуйся, дорогий, — звертається він до Тимура. — Це робота заварювальника Гулямова, але ж я про це нікому ні слова...»

Тимур не йде на компроміс з собою. І не намагається вже «зтексти» із зборів, як підмовляли його раніше друзі Петро і Люся. Під час зборів хлопець виходить на трибуну і розповідає про все відверто. Не змовчав Тимур і про свій брак. Приваблює у характері героя саме людські позитивні риси — відвертість, віра у людську чесність, і при цьому простота поведінки.

Але ніяк не сподівався Тимур, що цей день і його виступ на зборах стане поворотним моментом його життя. Він по-новому оцінить його. Увечері того ж дня він ніяк не міг повірити словам то-

ДОЗВОЛЬТЕ. МОЯ ДУМКА...

варинців, які вітали його із громадським дорученням. — Його вибрали у члени зводу. Іде не вкладається у свідомості хлопця. Він, хлопець з гітарою, який завоював собі «славу» шибайголови — і член зводу!

Та далі ми знайомимося піби з іншим Тимуром. Але ні. Так злетілося лише на перший погляд. Юнак плічуч дозрів робітників і разом з цим свою велику відповідальність за їх щоденну долю. Фільм показує, як день у день зростає молодий робітник, від безтурботного хлопчини по шанованій на заводі людини. І виявляється, що на цій громадській роботі Тимур знаходить радість і задоволення від того, що може допомогти людям, своїм товаришам. Тут у повній мірі проявляється його зацікавленість і логістичність, — чесність, принциповість, моральна чистота.

У Тимура з'являється так багато нових справ і обов'язків, що йому просто немає часу розважатися з гітарою разом з приятелями, навіть відпочити разом з друзями на озері. Але все ж — він задоволений.

Треба відмітити чудову гру виконавця ролі Тимура Атабека Ганієва. Не менш майстерно грають у фільмі А. Ленюков, Н. Зоріна, М. Неелова та інші. Фільм про становлення молодого робітника, про формування його характеру, нам думается, знайшов широкій відгук серед глядачів, особливо молоді.

Ю. ПОДКОЛЗІН,
токарь,
О. АНАШКІН,
слюсар,

робітники 3-го мотороємонтного цеху заводу «Укрспільгосптехніка».
м. Кіровоград.

НА ФОТО: КАДР З ФІЛЬМУ.

325 РОКІВ ТОМУ У СІЧНІ 1648 РОКУ РОЗПОЧАЛАСЬ ВИЗВОЛЬНА ВІЙНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ПІД ПРОВОДОМ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО ЗА ВОЗЗ'ЄДНАННЯ УКРАЇНИ З РОСІЄЮ.

На звітно-творчій виставці проєктних робіт Інституту «Кримськбудпроект», що була організована в приміщенні Кіровоградського філіалу, запроєктував проєктанта, між іншими проєктами, експонує цікаві проєкти по спорудженню меморіального комплексу Хортицького історико-культурного заповідника.

Раніше в Запоріжжі на творчо-звітній конференції проєктного інституту, пам'яті учасників цієї конференції, запоріжці показали не тільки свої цікаві проєкти проєкції по історико-меморіальному комплексу, а й саму Хортицю. Пам'ятки на катерах по Дніпру навколо острова, всі ми слухали захопливі розповіді про його історію і прекрасне сучасне.

Хортиця — це найбільший, найкрасивіший і найбагатіший острів Дніпра. Острів тягнеться 12 кілометрів в довжину, два з половиною в ширину. Його загальна площа три тисячі гектарів. Він завжди вражав величністю, розкішню природи, якоюсь особливою мазковістю.

— Іспанська величезна сиза брила, обривана сірими скелями, нависає над дніпровськими хвилями. Ось височить «Чорна скеля», а це

скеля «Вища голова», а ось тут «Зміюва печера», в якій зберігалась резервна зброя козаків. — розповідали нам запоріжці.

На порозі XV—XVI століть тут, у затоках, з'явилися швидкі кохидні козацькі човни — чайки. Відтоді Хортиця вийшла в історію запорізького козацтва. Тут, у важкі роки лихоліття, коли українську землю терзали татарські орди кримських ханів, польська шляхта зародилася й розрослася в могутню бойову силу Запорізька Січ.

Багато легенд збереглося про острів. Чимало пісень і переказів народилося і в наш героїчний дії — у роки перших п'ятирічок, коли поряд з Хортицею споруджувався Дніпрогес — велика будова Країни Рад, пісня соціалізму, зокрема, легенда про те, як до Хортицьких берегів приходив В. І. Ленін...

Зараз на легендарному острові почалося будівництво меморіального комплексу. Як розповідали автори цього проєкту, комплекс складатимуть музей історії запорізького козацтва, етнографічний музей під відкритим небом і садово-декоративний парк, які займуть площу в 250 гектарів у

НА ЛЕГЕНДАРНОМУ ОСТРОВІ

північній частині острова, де ще збереглися залишки козацьких укріплень. У залі музею поруч з експонатами, що розповідають про Запорізьку Січ, розмістяться діаграми, які відтворюють битву під Жовтими Водами, взяття Кафи, козацьку раду. В етнографічному «містечку» буде відтворено головний майдан. Буде встановлено сторожеву вежу, курені, збройну і гончарну майстерні, табір.

Окрасою комплексу стане скульптурна група «Козаки в дорозі» і монумент на честь возз'єднання російського і українського народів.

В меморіальному комплексі буде показано також спадковість патріотизму, бойової героїки запорожців, нащадками яких стали воїни Радянської Армії в роки громадянської і Вітчизняної воєн.

А. СИДОРЕНКО,
архітектор.

НА МАЛЮНКУ: ПРОЕКТ КОМПОЗИЦІЇ СКУЛЬПТОРА В. ДУБІНІНА «КОЗАКИ В ДОРОЗІ».

НА СТАРТ, ЗИМОВА!

4 лютого в столичному Палаці спорту відбудеться урочисте відкриття VII спартакіади України.

Вже близько двох місяців по всій Україні проходять масові старты лижників і ковзанярів, стрибунів, хокеїстів, біатлоністів. З кожним днем кількість спортсменів, які виходять на лижню і крижані доріжки, зростає. Спортсмени змагаються за золоті медалі чемпіонів.

Ковзанярі розіграють звання найсильніших на Харківському льоду 1—3 лютого. Там же 13—14 лютого відбудуться фінальні змагання гонщиків на лижах. Турнір стрибунів з трампліна та двоборців буде проведено в Івано-Франківську 16—20 лютого. Біатлоністи виборуватимуть медалі 13—18 лютого в Сумах. Майстри швидкісного спуску змагатимуться на Львівщині 9—15 лютого. Хокейний турнір пройде в двох містах — Києві і Дніпродзержинську з 15 по 25 лютого, а фігуристи боротимуться за першість 4—6 лютого на льоду республіканського Палацу спорту.

СПОРТ

Вирішальну роль у підготовці спортсменів високого класу відіграють тренери. Успіху добиваються ті, хто виявляє наполегливість, сумлінно працює над вдосконаленням кожної вправи, кожного руху, хто застосовує у навчальній роботі

СИЛОЮ ПОМІРЯЛИСЬ ТРЕНЕРИ

передовий досвід. З метою піднесення рівня тренерсько-викладацької роботи обласний комітет по фізкультурі і спорту торік запровадив змагання тренерів у

Підбиті підсумки змагання тренерів у

минулому році окремо для працюючих з групами дорослих і юнаків.

Переможцями по різних видах стали заслужений тренер УРСР М. І. Романенко (класична боротьба), О. І. Міхеєв (бокс), В. Б. Покришкін (боротьба самбо), О. Г. Циганенко (велоспорт), М. І. Гасман (спортивна гімнастика), М. С. Кукуруза (веслування), М. Е. Жеребятєв (легка атлетика), О. М. Алехна (кульова стрільба), І. К. Вільний (стендова стрільба), Г. П. Машнягуза (важка атлетика), А. Д. Грабар (фехтування), В. І. Трофименко (класична боротьба), Є. А. Козінько (бокс), Г. В. Івасенко (велоспорт), Ю. Ю. Толчинський (спортивна гімнастика), В. К. Іванець (легка атлетика), О. М. Шилов (кульова стрільба), А. Е. Шпитальний (фехтування), М. Д. Терещенко (велоспорт).

Переможцям змагання присвоєне звання кращого тренера Кіровоградщини з врученням диплому першого ступеня та пам'ятної медалі обласного комітету по фізкультурі і спорту.

В. ЗАБОЛОТНИЙ.

Стадіон спортивного клубу «Зірка». Сотні кіровоградців у ці зимові дні приходять сюди, щоб провести свій вільний час на ковзанці. На знімку: ліворуч — студент Інституту сільськогосподарського машинобудування Олександр Кройтер вивів на бігові льодові доріжки школярів; праворуч — електро-механік АТС-4 Тетяна Баянова.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ЗМАГАННЯ ЗАВОДЧАН

Стартувала традиційна зимова літня спартакіада кіровоградського заводу «Червона зірка». Колективи фізкультури підприємства розбиті на дві групи, для кожної проводиться окремий залік. У програмі переважна більшість видів спорту, передбачених новим комплексом.

У першій групі відбулися змагання з шахів. Перемогла команда ливарного цеху ковкого чавуну.

Ніні Жук і Володимир Шарновському, Марії Мозієнко і Віктору Дорошенку, Наталії Піскуновій і Борису Приснянню, Галині Малик і Миколі Леженку, Катерині Нев'язаній і Миколі Кучугурі, Валентині Ракаміні і Віктору Семененку, Раїсі Долженко і Валерію Беланову, Раїсі Позивай і Миколі Чернезі, Серафимі Матусовій і Олександрі Бушлеру, Ользі Рябовол і Івану Руденку, Людмилі Гордієнко і Олександрі Савченку, Світлані Облицовій і Гаррі Гайворонському, Марії Герут і Миколі Домаскіну, які сьогодні реєструють свій шлюб в Кіровоградському бюро ЗАГСу.

Незвичайний випадок

Дбайливий господар вітер. Здається, вже зібрав врожай, перевіряє всі куточки свого лісового господарства. А на деревах, дивись, ще де-не-де залишилися одиночі листочки і тепер всі гілочки на виду. Мені хотілось роздивитися, як хто збудував своє житло, а може й побачити самих господарів.

Чагарники та дерева зустріли мене не дуже привітно. Колючі гілки хапали за рукава і не пускали далі. А молода, але вже залуча шипшина, боляче вдаряла тонкою гілкою по щолі. І все ж хороше у володиних природи.

На деревах наче хто шапки порозівлював — то гілочки пернатих. Найбільше привабило он те, велике, що припустилося між рогульками акації. Підходжу ближче, щоб роздивитися. Дбайливі господарі цієї оселі ще й дах ввели над великою, з бараниною головою, споруду, щоб дощі не заливали її в негодю. Так будують гнізда тільки сойки. Знав, що деякі сім'ї після зимової

ПЕРНАТИЙ НУМІЗМАТ

дення пташенят знімають дах, інші — ні. Господарів десь не було, і я вже збирався йти далі, як у променах полуденного сонця щось блиснуло проміж хмизу, з якого звиня своє гніздо сороки. Таємничим предметом виявилася звичайнісінька ложка. Там же було вплетено кілька кусків алюмінієвого дроту. А на дні лежала... старовинна монета з двоголовим орлом і надписом «Н-1». Мене вразила ця знахідка, хоч з давніх-давен відома пристрась деяких птахів, зокрема сорок, до блискучих предметів. Мабуть, і господарі цього гнізда мали схильність до колекціонування.

Цікаво, де знайшов пернатий нумізмат монету, датовану 1874 роком?

М. ЛИТВИНОВ,
робітник.

м. Кіровоград.

ПОГОДА

Вдень 27 січня по території області і місту Кіровограда передбачається «малохмарна погода, вітер східний 5—9 м в секунду. Температура повітря: по області — 6 — 10, по місту — 6—8 градусів.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 28 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.05 — Новини. (М). 9.15 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 11.00 — Музична програма 54 листами глядачів. (М). 11.45 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 12.15 — Програма передач. (К). 12.20 — «На сільській сцені». (Львів). 12.50 — Телефільм «Людина на землі». (К). 13.20 — Конкурс піонерської пісні. (Донецьк). 14.20 — Мультфільм «Леселення Кіч». (К). 14.30 — «Письменик і час». (Ворошиловград). 15.00 — Художній фільм «Покликання». (К). 16.30 — Для дітей. «Сонячне коло». (К). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 18.00 — Новини. (М). 19.35 — Концерт — звіт майстрів мистецтва та художніх колективів Черкаської області. В перерві — «На добраніч, діти!». (К). 22.35 — Програма «Час». (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 12.15 — Для дітей. Телеспектакль. (Львів). 13.15 — «Голоси — для народу». (М). 13.45 — Художній фільм «Максим Максимович». «Тамань». (М). 15.05 — Кіножурнал «Новини дня». (М). 15.15 — «Сільська година». (М). 16.15 — «Літературні зустрічі». (М). 17.00 — Для юнацтва. «Здрастуйте». Конкурс змагання. (Одеса). 18.00 — Кольорове телебачення. Вечір наукового кіно. (К). 19.00 — «На меридах п'ятирічки». (К). 19.35 — Інтерв'ювання. Авторський вечір композитора Е. Колмановського. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження трансляції авторського вечора Е. Колмановського. (М). 22.30 — Чемпіонат СРСР з баскетболу: ЦСКА — «Калев». (Тарту). По закінченні — новини. (М).

ПОНЕДІЛОК, 29 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 16.30 — «Юнг робітничого класу». (Харків). 17.00 — На шкільних широтах. (К). 17.30 — Фізико-математична школа. (К). 18.00 — Фільм — концерт. «Пісня ми повинна Радянська Україна». (К). 18.30 — «Від понеділка до понеділка». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Знакомтеся: лауреати...» (Кіровоград). 20.15 — Телефільм. (Кіровоград). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — А. Папаян. «Вибірши снігом наречених». Вистава Чернігівського українського драматичного театру імені Шевченка. В перерві — вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 16.20 — С. Мстиславський. «Грак — птах весняний». Навчальна передача з літератури. (М). 17.00 — Концерт. (М). 17.30 — Для школярів. «Вогнище». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Тваринництво — ударний фронт». (М). 18.40 — «Мелодії друзів». Концерт. (М). 19.00 — Міжнародна панорама. (М). 19.30 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Золота медаль». (М). 19.50 — Кольорове телебачення. Л. Толстой. «Два гусари». Прем'єра телеспектаклю. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «По концертних залах Москви». (М). 22.25 — «Спортивний шоденник». (М). 23.00 — Новини. (М).

ВІВТОРОК, 30 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Вогнище». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. Л. Толстой. «Два гусари». Телеспектакль. (М). 11.50 — «Вогні цирку». (М). 12.30 — Програма документальних фільмів. (М). 16.55 — «На головних напрямках п'ятирічки». «Побузький нічелів». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 17.15 — Концерт. (Запоріжжя). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — До 30-річчя розгрому німецько-фашистських військ під Сталінградом. «Подвиг Сталінграда — подвиг народу». (Волгоград). 19.00 — «Для вас, механізатори». (Кіровоград). 19.15 — Телефільм «Змагаються розвідники». (Кіровоград). 19.25 — Художній фільм «Локі». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Письменик і життя». (М). 22.15 — Чемпіонат СРСР з хокея з м'ячем. «Динамо» (М). — СКА (Свердловськ). II тайм. (М). 23.00 — Концерт класичної музики. (Львів). 23.25 — Новини. (М).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050. ГСП., Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«Молодой коммунар», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.